

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus IV. De professione Religiosa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

2735 Ad 10. *re.* cum Sanchez *cit. lib. 7. c. 5. à n. 68.* non requiri, quòd petatur, vel detur in scriptis; & dari non posse, nisi ab Episcopo, vel ejus Vicario; primi enim nulla mentio fit in textu; secundi autem fit expressa mentio sic, ut si secus fiat, renuntiatio nulla sit. Nominè Episcopi autem veniunt etiam alii habentes jurisdictionem quasi Episcopalem in suo territorio nulli alteri subjecti, ut alibi diximus. Unde non sufficit in hoc casu licentia Superioris Regularis, etiam exempti; quia in hoc casu non additur: *vel alterius Superioris*, prout additur, pro facultate ingrediendi Monasteria Monialium c. 5. Scels. 25.

2736 Ad 11. *re.* affirmative, cum hæc facultas sit annexa dignitati, non personæ; ita Sanchez *cit. n. 73.* Ad 12. *re.* in quibusdam Religionibus non esse in usu, ut testatur Sanchez *cit. n. 25.* & Rodriguez tom. 2. qq. Regular. q. 48. a. 14. ad 13. *re.* negativè ex dict. cum sufficiat eam fieri intra tempus probationis, vel eam etiam finitè ante professionem, etiam ultimà horà, ex quo etiam constat ad 14. cum textus solum petat non fieri ante bimestre proximè antecedens professionem. Ad 15. *re.* quòd non, ex seqq.

ARTICULUS IV.

De professione Religiosa.

2737 P ROfessio Religiosa generaliter accepta, ut notat Pereyra in Elucidario n. 1358. apud Theologos, & Canonistas est sponsio, & promissio, Deo facta per tria vota paupertatis, castitatis, & obedientiæ, in Religione approbata; hæc duplex est, nimirum expressa, & tacita, seu interpretativa. *Expressa* est, quæ fit in manibus accipientis eam legitime, & exprimitur sive verbis, scriptis, aut ore prolatis, sive nutibus. *Tacita* est, quæ non exprimitur, sed continetur in aliquo per interpretationem, v. g. in habitu professorum delato per certum tempus; quibus modis utraq; fiat, latè prosequitur Sanchez l. 5. Decal. c. 3. Azor tom. 1. l. 12. c. 4. & Suarez tom. 3. Relig. l. 6. à c. 13. Dixi, per vota, sive *solemnia*, sive *simplicia*, prout fit in Soc. JESU post biennium Novitatus; ex quo habetur altera divisio professionis generaliter acceptæ, nimirum in eam, quæ

Tom. III.

fit per illa tria vota, sed *solemnia*; & illam, quæ per eadem, sed *simplicia*; & de hac nihil extat in corpore juris Canonici; quibus præmissis.

§. 1.

De requisitis ad valorem Professionis Religiosæ.

2738 A Nte resolut. Not. 1. professionem religiosam, & *expressam*, ad valorem spectatà ejus naturà, seclusis particularium Religionum constitutionibus non exigere, ut determinatè fiat vel voce, vel scripturà; sed sufficere consensum etiam nutibus expressum; cum id nullo jure cautum sit; sic Azor p. 1. l. 12. c. 4. q. 1. & alii; id, quod etiam colligitur ex c. *Porrectum* 13. h. t. Cæterum exigitur scripturam causa probationis, colligitur ex 20. q. 1. c. ult. ubi tamen speciali Religionis constitutione per Sedem Apostolicam approbata per Scripturam fieri debet, tanquam solèntiam substantialem (prout habetur in Soc. JESU p. 5. *Constit. c. 3. in declarat. lit. A.* & notatur à Sanch. in Decal. l. 5. c. 3. à n. 5.) aliter facta non tenet.

2739 Not. 2. formam professionis *expressam* non esse eandem in omnibus Religionibus, ut per se constat, & videri potest apud Suarez *cit. l. 6. c. 12.* Sanchez, & alios; in quibusdam enim exprimuntur omnia tria; in aliis sola obedientia; vel stabilitas, & conversio morum secundum regulam, &c. Not. 3. non pertinere substantialiter ad valorem professionis, susceptionem habitus professorum proprii; nam *habitus non facit Monachum*, c. *Porrectum* 13. h. t. Not. 4. professionem *expressam*, quantum est de jure communi, posse fieri per Procuratorem cum mandato speciali; hoc enim nullibi reperitur exceptum in jure communi, præsertim cum hoc etiam admittatur in matrimonio juxta dicta lib. 4. decretal. à n. 562.

2740 Not. 5. professionem *expressam*, quantum est de jure communi, posse fieri etiam sub conditione non tantum præsentis, vel præterita, sed etiam futura contingenter, intellige honesta, & non contraria substantiæ professionis, ut tradit Sanchez *cit. l. 5. c. 4. n. 87.* an autem conditione purificata innovari debeat consensus, & præstari purè? vel ad valorem sufficiat consensus prior cum

Kkkk 2

cum conditione purificata : docent communiter id resolvendum ex casu matrimonii taliter contractui, de quo egimus lib. 4. ubi diximus, sufficere postremum ; de conditione verò substantiæ actus contrariâ plura V. cit. l. 4. iii. 5. de conditionibus appositis à n. 777. quibus positus :

2741 Ad quæst. in tit. propositam 3. plures exigi conditiones, quarum defectu invalida sit professio. 1. est ætas jure requisita, quæ nunc est 16. annorum complerorum, de qua jam egimus ; hæc porro conditio sic intelligenda est, ut professio non valeat, facta prius, seu ante illam ætatem verè completam ; licet nullo jure irrita sit facta post illam, prout quarundam Religionum statutis specialibus servatur ; ubi notandum, esto secundum leges talium Religionum professio illicitè fiat à non habente præscriptam ætatem 13. vel 20. annorum ; si tamen facta sit, post completum 16. non esse invalidam, nisi statutum tale, autoritate Sedis Apostolicæ firmatum, secus acta etiam annullaret ; de quo c. in Insulis. 6. h. t.

2742 Altera conditio est, ut professio fiat voluntate liberâ, & spontaneâ, ut dicitur c. 1. h. t. ibi : nullus tonsdeatur nisi in legitima ætate, & spontanea voluntate ; quia sponte religionem quis ingredi debet, c. proclivis, & c. presens, 20. q. 3. adeò, quod excommunicacionis vinculo innodentur à Concilio Tridentino Sess. 25. de Regularibus, cap. 18. qui mulierem Monasterium ingredi coegerit, quique consilium, auxilium, vel favorem dederit. Difficultas est, quando censetur facta non spontaneè, consequenter sine voluntate spontanea, prout requiritur ad valorem Professionis ; obstatè possunt error, ignorantia, dolus, coactio per vim absolutam, vel conditionalem. Quæ porro spectant primos tres obices, à nobis resoluta sunt lib. 4. à num. 1067. idem enim voluntarium requiritur ad professionem, quæ immutabilem statum inducit, ac ad matrimonium.

2743 Quæ verò pertinent ad professionum coactam, cum alia sit coactio præcisa, & absoluta ; alia solùm conditionalis, quæ fit incusso metu ; & prima tol-

lat voluntarium simpliciter, ut ostendimus lib. 4. à num. 389. tollet etiam valorem professionis ; de coactione verò conditionali agimus ibid. num. 392. probabilius autem est, metum levem etiam injustum non obstatè valori professionis, sicut nec matrimonij ex dict. ibid. à num. 398. secus tamen dicendum est, si facta sit ex metu gravi, extrinsecus, ac injustè incusso ex sine consentum professionis extorquendi ; ratio sumitur ex dict. ibid. lib. 4. à num. 434. ubi diximus contractus, postquam semel validi sunt, irrefcindibiles, jure naturali & positivo esse irritos ; at professio talis est ; ergo.

Dices, probato tali metu rescindi professionem ; ergo non est naturâ suâ irrefcindibilis ; 3. idem justam in matrimonio. Quare dicendum tali casu nec professionem, nec matrimonium rescindi propriè, auferendo valorem ; sed solùm declarando nullitatem ; dici tamen irrefcindibilem, quòd ne quidem declarativè rescindatur, nisi probato metu tali, præsertim durante etiam per annos propterea, quòd ejusmodi metum passi, viventibus illis, qui eum incusserunt, reclamare non audeant, & frequenter præsumatur, metum silentio, vel tempore purgatum præsumptione in re facta ; cujus probatio cum sæpe difficillima, consequenter moraliter impossibilis sit, etiam illam rescindibilitatem impossibilem reddit, utpote non assequibilem nisi ex suppositione illa moraliter impossibili.

2744 Tertia conditio est, quòd ab aliquo habente legitimam facultatem recipiendi profitentem ad talem statum, professio acceptetur nomine ipsius Religionis acceptatione expressâ, vel tacitâ, quæ fit vel ipso facto, vel aliis signis, prout dicemus à n. 2748. de professione tacita ; ita tenent Suarez tom. 3. de Relig. l. 6. c. 11. Sanchez in Decal. lib. 5. cap. 4. n. 62. Layman l. 4. Summa, tr. 5. cap. 5. n. 5. & alij communiter. 1. ex c. Porrectum. 13. h. t. ubi dicitur, tunc aliquem fieri Monachum, ut reddat Domino, quæ promisit, cum professio regularis emittitur, & recipitur ab Abbate ; & cap. 16. eod. ibi : si tamen ante tempus probationis regulariter præfinitum, is, qui

qui converti desiderat, habitum recipit, & professionem emittit, Abbate per se, vel per alium professionem recipiente monasticam, & monachalem habitum concedente, uterque renuntiare videtur ei, quod pro se noscitur introductum: ideoque obligatur per professionem emissam pariter, & acceptam ad observantiam regularem, & verè Monachus est censendus; & ratio est; quia ex professione nascitur obligatio mutua, utriusque onerosa; quod non stat sine consensu mutuo utrinque acceptato, ut diximus lib. 4. à num. 7.

2746 Præter hæc not. à nonnullis exigi ad professionem, saltem ut licitè fiat, ut profitens sit sui juris; de quo dicemus à num. 2697. ut præcesserit integer, & continuus annus probationis; sed qualiter hoc accipiendum sit, diximus à num. 2683. 3. ne professio facta sit renuntiatione bonorum absque præscripta Tridentini formâ, de qua à n. 2719. &c. 4. qualiter emitti possit à conjugatis, expositum est hic tit. 32. à n. 2826.

§. 2.

Qualiter fiat Professio tacita?

2747 **A** Nte resolut. suppon. habitum Novitiorum communiter assignari triplicem secundum varietatem Religionum; nam in quibusdam habitus Novitiorum alius est *communissimus*, quem etiam vocant *indistinctissimum*, quando nimirum eodem utuntur & Professi, & Novitii, & alii etiam Clerici vel Laici cum illis in communi viventes, ipsisque fervientes; secundus est *communis*, seu *indistinctus*, quo scilicet nullo discrimine utuntur Professi, & Novitii: tertius est habitus *Novitiorum* distinctus ab habitu Professorum, ut, si illi utantur albo, isti, nigro; quæ distinctio potest esse vel patens aliquo signo visibili, vel latens; nimirum non patens signo visibili, ut si habitus Professorum benedicatur; non Novitiorum, &c. his præmissis:

2748 Quæstio est, quibus modis tacitè Professio emittatur, hoc est, ex quibus factis, vel signis à jure præsumatur, eum, qui talia facta, signa, vel indicia edidit, professum esse, id est, se Religioni ac regulari disciplinæ in tali loco regulari

obligasse sic, ut non minus, ac alii expressè professi ad ejus statum observantiam jure compelli possint? Tres communiter modos assignant ex sacris canonibus Azor p. 1. l. 12. c. 4. q. 3. Sanchez in Decal. l. 5. c. 3. n. 19 Layman l. 4. Theol. moral. tr. 5. c. 5. à n. 1.

Primus igitur modus, seu argumentum tacitæ professionis, seu jure præsumendi professionem ipso facto esse editam, sumitur ex c. *Ad nostram*. 8. h. t. ubi habetur: censi tacitè professum, si quis ante pubertatem suscepit habitum religiosum, & post completam pubertatem eundem *triduo* portavit, quin reclamaret, aut contrariæ intentionis signum daret; circa quod not. 1. id non procedere, nisi hoc fiat *scienter*; nam ignorantis non est consensus; 2. nisi fiat *sponste*; professio enim coacta, probatâ coactione, facile, ac merito infirmatur. 3. nisi fiat per susceptionem habitus professorum distinctissimi, ut notat Azor p. 1. l. 12. c. 4. q. 3. Sanchez in Decal. tom. 2. l. 5. c. 3. Basil. Pontius de impedim. matrim. c. 5. Dixi *habitus professorum distinctissimi*; nam ex susceptione habitus Novitiorum patenter distincti ab habitu professorum, ejusque gestatione annua, vel etiam majori tempore, sine exercitio aliorum operum, quæ professorum propria sunt. non inducitur tacita professio; ita Sylvester V. *Religio* 3. q. 18. Navarr. Comment. 4. de Regular. num. 74.

Difficultas tamen est 1. an inducatur tacita professio per gestacionem habitus Professorum *patenter distincti* ab habitu Novitiorum etiam non expleto anno Novitiatus? 2. an tacitæ professioni locus sit etiam post Tridentinum? 3. an ad tacitam professionem ex susceptione habitus patenter distincti ab habitu Novitiorum de necessitate requiratur perseverantia in eo, saltem per triduum post pubertatem? 4. quam obligationem inducat tacita professio primo modo facta? Ante responsionem not. quod illa susceptio habitus dupliciter considerari possit; primò præcisè, quin talis simul sciens, & prudens sponte exerceat aliquas actiones professis proprias; 2. his simul accedentibus.

Kkkk 3 Ad

2751 Ad 1. *ix.* affirmativè, quantum est de jure veteri, si pubertate adeptâ triduo perseveret in eo habitu, esto annus Novitiatus nondum esset expletus, nec exercuerit actiones Professorum proprias; triduum autem illud non esse necessarium, si præter dicti habitus gestationem exercuit simul opera Professorum propria; primum constat ex c. *ad nostram* in *num.* 2749. secundum autem constabit ex responsione ad 3. Dixi: *quantum est de jure veteri.* Nam licet per CC. Tridentinum nullibi reprobetur professio tacita quoad substantiam; quia tamen hodie juxta dictum CC. professio non valet non expleto 16. ætatis anno, & non præmisso integro probationis anno, quoad has circumstantias juri antiquo derogatum est; quare, hodie non erit quis tacite professus, esto quis vel durante probatione gesserit habitum solis professus proprium, ac præstet opera, quæ illis quæ talibus jure, vel consuetudine competunt; vel sine his, triduo in suscepto tali habitu perseveret; secus, si expleto probationis anno, & 16. ætatis anno; sic Navarrus, & complures alii, quos citat, & sequitur Barbof. in c. *Vidua.* 4. h. t. n. 3. ex quo patet responsio ad 2.

2752 Ad 3. aliqui censent ad hujus tacitam professionem requiri in eo actuum exercitio perseverantiam *tridui*, eò, quòd illa tridui perseverantia petatur in hoc textu ad tacitæ professionis ex delatione habitus professorum præsumptionem; alii autem negant, cum hoc non exigatur in c. *Vidua.* 4. h. t. ubi dicitur: *Vidua, si sponte velum conversionis, quamvis non sacrum, sibi imposuerit, & in Ecclesia inter velatas oblationem Deo obtulerit, velit nolit sanctimonie habitum ulterius debet habere; licet Sacramento firmare velit, eo tenore velamen sibi imposuisse, ut deponere posset; qui textus communiter summatur, quòd Vidua, vel Novitia, quæ sponte se ingerit actibus professorum, per hoc censeatur professa; ubi nulla fit mentio de perseverantia tridui; nulla de habitu professorum etiam latenter distincto. Et ideo ex hoc textu communiter notatur, quòd ad inducendam tacitam professionem sufficiat; ut sola illius Re-*

ligionis consuetudine actus, quibus se ingerit, sint professorum proprii; sic Abbas hic n. 6. Azor ibid. q. 3. Sanchez in Decal. l. 2. c. 3. n. 20. & alii.

ix. cum Sanchez *cit.* n. 21. & Navarr. Comment. 5. de Regulatib. n. 73. nullam esse contrarietatem inter c. *Vidua.* & c. *Ad nostram*, & utrumq; conciliari posse, dicendo, quòd, si concurrant hæc duo, nempe assumptio habitus peculiaris professus, & exercitium actus illis solis sive jure, sive consuetudine competentis, non exigatur tridui perseverantia; & hoc intendi per c. *Vidua*, quòd ad eam professionem præsumendam ponderavit assumptionem habitus, & oblationem cum aliis monialibus, quæ solis professus competeant, ac nulla tridui mentio fit: quòd si alterutrum solum ex his concurrat, opus sit ea tridui perseverantia, & in his terminis procedere textum c. *Ad nostram.*

Ad 4. Resp. ex tacita professione (quam diximus induci per hoc, quòd quis ante pubertatem susceperit habitum Professorum patenter distinctum ab habitu Novitiorum, & completa pubertate triduo in eo perseveret) taliter professum non obligari ad eam determinatè Religionem, si ejus austeritatem ferre non possit; non tamen posse redire ad seculum, sed teneri transire ad aliam mitiorem, per c. *Super.* 9. h. t. ex constitutione Alexandri III. rescribentis Episcopo Eliensi, ibi: *Super eo, quòd quæsitum fuit de Clericis, qui Religionis habitum susceperunt, & ante professionem ad priorem statum sunt reversi: respondemus, quòd si austeritatem Religionis, ad quam migrasse noscuntur, servare noluerint, ad minorem Religionem sunt cogendi transire: nec amplius in Ecclesiis secularibus debent assumi: nec contra votum, quòd Domino fecerunt, venire prohibentur.*

Alter modus inducendi professionem tacitam habetur, si quis integro, eoque continuo anno usque ad ejus finem portavit habitum religiosum Professorum patenter indistinctum ab habitu Novitiorum, quin ante, vel in ipso anni fine declaraverit voluntatem in contrarium per c. *ex parte.* 22. h. t. & c. 1. §. *quod si.* eod. in 6. Tertius modus con-

continetur in c. Vidua, de quo jam dictum est à n. 2752. Ad hoc autem, ut prædictis, aut similibus modis inducatur professio tacite, hoc est, jure præsumatur, talem se verè obligasse Religioni, quatuor conditiones communiter requiruntur. 1. ut talis habitum deferat susceptum coram Priore, & Conventu, vel eo, cujus est admittere; aliàs enim non dabitur acceptatio tacita, quæ saltem in ejusmodi professione exigitur.

2756 Secundò, ut hi actus, per quos inducitur tacita professio, fiant non solum sponte, sed etiam scienter, ita ut sciat, illis utens, ad solos professos illius Religionis pertinere; atque adeò ex communi DD. sensu exigitur, utentem iis actibus non debere etiam ignorare per illos tacitam induci professionem; quia ratione hujus ignorantie deesse consensus tacite profitendi. Tertio requiritur, utentem his actibus animum emittendi professionem habere, nec satis est, se habere negativè, non habendo scilicet animum non profitendi; nec faciendo ullam determinationem emittendi professionem, ut bene advertit Navar. commento 4. de Regul. n. 75. verè. *quoniam autem*. Plura de his Azor p. 1. l. 12. c. 5. Sanchez tom. 2. Decal. l. 5. c. 3. & alii.

2757 Quarto requiri volunt, ut susceptus habitus deferatur in ipso Monasterio; sic Azor cit. c. 5. q. 3. apud Barbof. c. 1. h. t. in 6. n. 5. Alii tamen volunt, ad inducendam Professionem tacitam per voluntariam susceptionem habitus Professorum proprii, & manifestè distincti ab habitu Novitiorum, in quo per triiduum perseverat, non requiri, ut intra Monasterium gestetur: sed idem esse, si extra deferatur, cum licentia Prælati, & sub ejusdem obedientia; ita Sanchez cit. l. 5. c. 3. n. 25. Pirhing h. t. num. 107. §. Not. 3. sed in hoc attendenda est cujuslibet Religionis approbata regula, vel consuetudo legitima.

§. 3.

Qui possint Religionem profiteri, & ad hoc admittere?

2758 IN hac quæstione distinguendum est quoad ingressum Religionis, nempe solum causâ probationis; seu solum probandæ, vel etiam actualiter profitendæ;

quo posito dicendum tam in ingrediente religionis probationem, quam proficiente requiri ad valorem, certam in illo ætatem à nobis jam expositam supra. Cæterum omnes Religionem ingredi possunt, qui nullo jure prohibentur. Prohibentur autem. 1. furiosus, & mente debilitatus per c. 15. h. t. 2. carentes ætate debitâ, ut dictum est; 3. liberi, qui ad parentum sustentationem aliunde non supplebilem extra statum Religionis necessarij sunt, ut diximus l. 4. & colligitur ex c. 1. dist. 30. 4. servi, durante servitute, sine consensu Domini. 17. q. 2. c. fin. 5. obligati ad ratiocinia, qui adhuc debitis contractis saltem cum tempore satisfacere possunt, ne opus præcepti postponatur soli consilio; 6. habentes matrimonium spirituale cum Ecclesia, ut sunt Episcopi consecrati, vel etiam electi & consecrati; non autem solum electi, ut diximus c. 10. de Renunciat. & c. 2. de translat. Episc. & c. 18. h. t. plura porò ingressus Religionis impedimenta sunt ex legitimis particularium Religionum statutis, de quibus illi, quorum interest.

Ad alteram tituli partem re. spectato jure communi receptionem ad Religionem, & admissionem ad professionem pertinere ad Prælaturam Religionis immediatum, simul, & ad Capitulum, prout colligitur ex c. Ea noscitur. 6. de his, quæ sunt; ubi dicitur Prælaturam Ecclesiæ Collegiatæ præsentationem facere debere de consensu Capituli, vel majoris partis de illo, nisi de consuetudine, vel privilegio competat soli Prælato; ita tenent Gloss. in c. ult. in casu, & Verb. *Pertineat*, h. t. in 6. Rodriq. tom. 3. q. 12. a. 7. Sanchez l. 7. Decalogi c. 4. n. 65. & alii volentes ex communi sententia, & observantia omnium Religionum sine consensu Capituli, actum esse invalidum; sed excipitur casus, ubi aliud habet consuetudo, vel privilegium.

Not. autem in casu, quo id pertinet ad solum Prælaturam, eo mortuo, vel Sede vacante, non posse aliquem de jure communi admitti ad professionem à solo Capitulo; secus, si cumulative spectet ad utrumque, per c. si ad. 6. h. t. in 6. ibi: *si ad solum Abbatem pertineat*

sineat creatio monachorum: eo defuncto nequibit novus monachus à conventu creari: aliàs poterit, si eorum creatio spectat insimul ad utrumq.

2761 Not. 2. potestatem admittendi ad professionem, quam de jure communi diximus esse penes Prælatum immediatum, & Capitulum, esse etiam penes Superiorem eorum immediatum, nempe Generalem Ordinis, vel Provinciale; inferioribus enim communicatur ab his non privative ad se, sed cumulative sic, ut & ipsi possint, etiam in vitiis inferioribus; hæc de jure communi; nam attendendo statuta particularium Religionum, potestas admittendi ad professionem & vota Religiosa est penes solum Generalem, & in Provincialibus, secundum quod eis communicatur.

2762 Not. 3. creationem Monialium de jure communi spectare ad Abbatissam, & Moniales, intelligendo id non tantum, quando Novitiæ admittuntur ad professionem, sed etiam quando ad probationis habitum recipiuntur, sicut docent Fr. Ludov. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 15. a. 1. & 2. Sanchez in Præcepta Decalogi, lib. 4. c. 16. n. 52. sicut creatio Monachorum de jure communi spectat ad Abbatem, & Conventum, ut tradit Navarr. cons. 9. n. 12. sub tit. de constit. in 1. edit. aliàs cons. 17. n. 2. de voto, in 2. edit. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religiosum statum novitiis, D. 6. d. 2. n. 2.

2763 Not. 4. ad professionem posse quem admitti in Religione, vel Monasterio per Episcopum, cui hoc subjectum est, modo id faciat eum consensu majoris partis de Capitulo; quia verè est illius Superior non minus, quam Abbas, vel Provincialis, pro qua sententia refertur Abbas in c. Porrectum, 13. h. 1. num. 12. Sanchez cit. c. 4. n. 74.

2764 Not. 5. actum admittendi ad professionem non esse actum Ordinis vel jurisdictionis spiritualis pertinentis ad Ecclesiæ claves; sed solum cujusdam Superioritatis, quam Abbatissæ habent in Moniales, vel aliqui Superiores, carentes spirituali jurisdictione fori externi; sic Azor p. 1. l. 12. c. 6. Sanchez cit. n. 76.

Not. 6. professionem irritam ex defectu solius jurisdictionis in recipiente,

seu admittente, posse sanari per ratihabitionem habentis legitimam potestatem, si acceptata sit nomine habentis potestatem admittendi; tunc enim est locus regulæ 10. & 9. de regul. juris in 6. quod rathabitio retrotrahatur.

Not. 7. quod diximus n. 2763. de Episcopo, debere intelligi, ne regulariter possit cogere Abbatem & Conventum, ut is, quem ipse vult, recipiatur ad professionem; cum ea potestas regulariter spectet ad Superiores regulares, & Conventus de jure communi, quibus disciplina regularis (quæ plurimum pendet à receptione personarum) commissa est; quamvis, si debitum numerum personarum non alant, cum possunt, eos ad hoc compellere possit; sic Francus in c. fin. h. t. in 6. n. 3.

Not. 8. quæ diximus de potestate admittendi ad professionem spectato jure communi, procedere etiam de admissione ad Religionis probationem, seu Novitium; cum hæc admissio ex fine suo principali ordinetur ad alteram, quæ est ad professionem; de quo plura Suarez tom. 3. de Relig. l. 5. c. 10.

ARTICULUS V.

De indissolubilitate professionis.

Communis tenet professionem religiosam (loquitur de professio solenniter) nec ex parte professi sola ipsius voluntate; nec ex parte Religionis, solo hujus consensu; nec ex parte utriusque etiam consensu mutuo dissolvi posse quoad vinculum; ita Suarez tom. 3. de Relig. l. 6. c. 14. & constat ex usu, & praxi Ecclesiæ, adeo quidem, ut nec ejecti, quantumvis in perpetuum, à votis absolvantur, sed maneat obligati sua Religioni, cogique possint ad eam redire volente Religione; his positis?

Quæstio est. 1. an vinculum religiosæ professionis dissolvi possit per summum Pontificem? 2. an per promotionem ad Episcopatum? 3. an præscriptione? 4. an invalidè professus, non valens tamen in foro externo probare nullitatem, teneatur eam ratificare? 5. an, & qualiter competat jus contra nullitatem professionis reclamandi? 6. ad 1. posse; certum enim est, Pontificem posse dispensare in votis simplicibus,